

Program Współpracy z Rodzicami

Zespół Wczesnego Wspomagania Rozwoju przy ZS nr 109 w Warszawie

Wspieranie rozwoju komunikacji

W modelu pracy terapeutycznej wdrażanym przez Zespół Wczesnego Wspomagania Rozwoju przy Zespole Szkół nr 109 w Warszawie rodzice dzieci zostają zaproszeni do współudziału w pracy zespołu specjalistów. W skład zespołu terapeutycznego wchodzi: psycholog, neurologopeda, pedagog specjalny, rehabilitant oraz rodzice dzieci. Praca terapeutyczna opiera się na całościowym patrzeniu na dziecko: uwzględnianiu całego osobowego potencjału dziecka oraz warunków środowiskowych, w których ono żyje.

Rola rodzica w zespole jest znacząca i niezastąpiona. Rodzic najlepiej zna swoje dziecko, ma z nim częste kontakty w różnych sytuacjach, łączy go z dzieckiem szczególna więź emocjonalna, która ułatwia porozumienie. Rodzic jest najlepszym „ekspertem od własnego dziecka”. Najważniejszym zadaniem rodziców jest wychowanie dziecka i przygotowanie go do przyszłego, jak najbardziej samodzielnego życia. Towarzysząc dziecku w jego dojrzewaniu, rodzic często staje się głównym koordynatorem terapii i edukacji.

Rodzice dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi niewątpliwie potrzebują wsparcia specjalistów. Terapeuci, respektując szczególną rolę rodziców, powinni im wskazywać, jak postępować, by wzmacniać istniejące umiejętności dziecka i wyzwalać nowe, prowadzące do osiągnięcia następnego etapu rozwojowego.

Współpraca specjalistów i rodziny oparta jest na partnerstwie, u podstaw którego leży wspólne działanie i wspólne cele.

Analiza badań prowadzonych na świecie, ewaluacja własnej pracy terapeutycznej oraz wnioski wyciągnięte z rozmów z rodzicami dzieci niepełnosprawnych doprowadziły do opracowania przez terapeutów Zespołu Wczesnego Wspomagania Rozwoju przy Zespole Szkół nr 109 w Warszawie „Programu Współpracy z Rodzicami”.

Program współpracy terapeutów z rodzicami dzieci objętych terapią przewiduje:

- ✓ udział rodziców w diagnozowaniu dziecka i planowaniu interwencji terapeutycznej
- ✓ obecność rodziców we wszystkich formach zajęć terapeutycznych – obserwacja i aktywny udział w zabawie z dzieckiem
- ✓ podejmowanie przez rodziców aktywności z dzieckiem ze wsparciem terapeuty
- ✓ wspólne omawianie i ewaluacja przebiegu terapii
- ✓ udział rodziców w spotkaniach szkoleniowych
- ✓ wspólne działania grupowe rodzin – włączanie się rodziny dziecka niepełnosprawnego w życie społeczne

Zaplanowana, ustrukturyzowana współpraca z rodziną dziecka ukierunkowana jest na:

- ✓ wspieranie rozwoju dziecka niemówiącego poprzez świadome i celowe rozwijanie komunikacji w naturalnych warunkach
- ✓ przygotowanie rodzica do komunikacji z dzieckiem niemówiącym z wykorzystaniem strategii i narzędzi komunikacji wspomagającej
- ✓ wzmacnianie gotowości rodzica do włączania dziecka w życie społeczne.

Włączenie rodziców w terapię sprzyja lepszemu poznaniu i zrozumieniu własnego dziecka, uświadomieniu sobie jego możliwości, potrzeb i trudności. Ułatwia to pełną akceptację dziecka „takim, jakie jest”, co jest bardzo ważne dla jego poczucia własnej wartości i rozwoju osobowego. Celem terapii komunikacji nie jest „naprawienie dziecka”, ale poprzez odpowiednie działanie wykorzystywanie i rozwijanie istniejącego w nim potencjału i jak najlepsze przygotowanie do aktywnego, satysfakcjonującego uczestniczenia w życiu społeczności w przyszłości.

Rodzina jest najlepszym miejscem rozwoju i treningu umiejętności porozumiewania się małego dziecka. Przygotowani i wspierani przez specjalistów i grupę społeczną rodzice, świadomie wprowadzający w codzienne sytuacje proste strategie sprzyjające rozwojowi komunikacji, zapewniają optymalny rozwój potencjału dziecka.

Opracowała: Aldona Mysakowska - Adamczyk